

E on mos meteram ?

Mossur Santus, le curè dels Segalassons, qu'avía coma campanèr, cantaire, obrèr, Titon de Caceròla. Les de Caceròla, de pair en filh, que vivian de la glèisa mès qu'èran òmes de fe e de bon servici. Titon que seria estat tot çò que cal, mès qu'avía un vici que fasia pena a l'òme de Diu e que le rendia plan colerut : qu'èra un renegaire finit ; non i avia cap le parelh dijós la ròda del solelh. Damnes e fòcs del cèl que li sortian de la boca coma l'aiga que raja del fontanèl.

Le noste rictor ja avia de le *corrijar* mès ja s'i merçava, le praubòt : les *chapelets*, las litanias, les camins de croises dadis coma penitènça, ren non l'aviá pogut eimendar, Titon que renegava tostemps. E çò que mès contristava le sant òme, le damnat que renegava mème dedens la glèisa.

Après aver plan cercat e après aver plan revirat la causa, un maitin de totis, mossur Santus se lèva tot reshondit e tot fretant se las mans, ça disiá : « J'è trobat ! J'è trobat ! »

Quand Titon s'anèc confessar e que's fuguèc acusat d'aver, coma d'abituda, renegat a la glèisa, le curè après aver'l ashontit e plan pelejat, coma'l sabiá estacat, avariciós, ça li diguèc : « Le *prochen* còp que renegues al lòc sant, qu'auràs coma penitènça de dar quaranta sòus a la prumèra devòta que vejas a l'autar, en dar que pregue per las anmas de l'*espregatòri*. »

L'òme ja se surveilhèc, ja punhèc a càer en falta, mès un dijaus, per devèrs la vrespada, tot apanant las cadieras, estrabunquèc en un banc que les *catrechimaires* avián sengirat e metut de travèrs. Malur del cèl que se vos empòrte ! Diu que'm damne ! la'm pagaratz, bastardòts de l'infèrn ! » E d'un còp que pensèc a la penitènça... Se met la man a la pòcha, s'arrinca una pèça de quaranta sòus e se'n va tot dret a Filomèla, l'obrèra, qu'adobava l'autar de la vièrge : « Tè... » ça li diguèc... e tament l'estranglava la corroçor, que non poguèc pas díser ren mès.

L'auta, tot prenent la pèça e en levant aishús l'òme us uèlhs plens d'amorosèra, ça li ditz : « E on mos meteram ? »

Aturat per Juanillot

APA 1933